Written by -தேவகாந்தன்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

மனவெளி கலையாற்றுக் குழுவினரின் 19வது அரங்காடல் சென்ற ஜூன் 30இல் ப்ளாட்டோ மார்க்கம் அரங்கில் இரண்டு காட்சிகளாக நிகழ்ந்து முடிந்திருக்கிறது. கடந்த காலங்களைப்போல் பல துறைகளாகவும் பல வகைகளாகவும் மேடையேற்றப்பட்ட அரங்க நிகழ்வுகளாகவன்றி இம்முறை ஒற்றை நாடகத்தில் நிகழ்வினை அடக்கியிருக்கிறார்கள். முந்திய அரங்குகள் ஏதோ அளவிலும் வகையிலும் மண்ணின் அரசியல் சமூகப் பின்புல அளிக்கைகளாக இருந்தவேளை, இம்முறை கலைத் தன்மையை முதன்மைப்படுத்தி நடிப்பு உடையலங்காரம் காட்சியமைப்பு உரையாடல்கள் என ஒரு பிரமாண்டம் தோன்றக் கூடிய வண்ணம் ஒரு முழு நீள நாடகம் மேடையேற்றப்பட்டிருக்கிறது. பார்வையாளர்களின் மிகுந்த அபிமானத்தைப் பெற்றிருந்ததோடு, நாடக அபிமானிகளின் பார்வையிலும் நிறைவைத் தந்த நாடகமாக அது இருந்ததை மறுப்பதற்கில்லை.

இந்த நாடகத்தை மேடையேற்றுவதற்கு ஒரு துணிச்சல் தேவை. அது நிறையவே மனவெளிக்காரருக்கு இருந்திருக்கிறது. ஒன்றேகால் நூற்றாண்டுகளுக்கு முற்பட்ட சம்பவிக்கும் நிகழ்வுகளை, அக்காலகட்டத்து மக்களின் வாழ்வியலை, பல்வேறு மாற்றங்களைச் சந்தித்துவிட்ட புதியவொரு தலைமுறையினருக்கு மத்தியில் நிகழ்த்திக் காட்டுவதானது எதிரோட்டத்தில் நீந்த முனைவதற்கு நிகரானது.

அதற்குக் காரணங்கள் இருக்கின்றன. ஒன்று, நாடகம் Tragedy Comedy என எந்த வகையினுள்ளும் விமர்சகர்களால் வகைப்படுத்த முடியாதிருந்தமை. பின்னால் இது Tragic Comedyயாக வகைப்படுத்தப்பட்டாலும் முந்திய பதிவிலிருந்த ஆழம் புதிய பகுப்பகை கண்டுகொள்ளவில்லை. இரண்டு, காட்சி மாற்றமின்றி ஓரங்க நாடகம்போல் அமைந்த நிகழ்வின் காலநீட்சி. மூன்று, நவீன மேடை நாடகத்தின் எந்தவிதமான தொழில்நுட்ப அறிமுறையையும் (ஒலிவாங்கிகள் அமைக்கப்பட்டிருந்த விதமுட்பட) பின்பற்றப்படாமை. ஒளி ஒலி மூலமாக காலநிலை (நாடக நிகழ்வுகளின் காலம் ஒரு கிறிஸ்துமஸ்சுக்கு முன் தினத்திலிருந்து புதுவருஷம் வரையான காலமாகும். அது நிறைந்த பனிப்பொழிவையும், குளிர் உறைவையும் கொண்டது), பகல் இரவு ஆகியன நாடகத்தில் பதிவாக முயற்சி எடுக்கப்படவேயில்லை. இந்நிலையில் பார்வையாளரை அலுத்துப்போகாதபடி நிகழ்வை நகர்த்துவதனை பது சாமான்யமான விஷயமில்லை. இருந்தும்தான் இரண்டு மணி ஐம்பது நிமிஷங்களை எடுத்திருந்த நாடகத்தின் நீட்சியில் சலிப்பே ஏற்பட்டிருக்கவில்லை.

பாத்திரங்களுக்கான தரேவிலிருந்து உடையமைப்பு ஊடாக இசையமைப்புவரை நாடகத்தில் வகெுகவனம் சலெுத்தப்பட்டிருந்ததுதான். ஆனால் இவை ஒரு அரங்காற்றுகையை மலேழெுந்தவாரியாகப் பார்ப்பதின் அம்சங்களாகும். நிறைவான அளிக்கையிலிருந்து முழுநிறைவான அளிக்கையாவதை இடறிய அம்சங்கள் எவையெனெ விசாரிப்பதவே விமர்சனத்திற்கு நியாயம் சயெ்யும். இனிவரும் காலங்களின் புதிய புதிய முன்னடெுப்புகளுக்கு துணைசயெ்வதாகவும் அது அமையமுடியும்.

பாத்திரங்கள் ஒவ்வொன்றினது உரையாடல் மொழியிலும் தனித்துவம் தரிெந்திருந்தது. நோறாவும், டாக்டர் றாங்க்கும், கிறிஸ்ரினாவும், நில்ஸ் குறொக்ஸ்ராட்டும், ரொர்வால்ட் ஹலெ்மரும் மூலப்பிரதியைப்போலவே மொழியாக்கப் பிரதியின் உரையாடலை நிகழ்த்தியிருக்கிறார்கள். அதன் சரளமும், பாத்திரங்களின் குணசித்திரங்களை மீறவோ குறையவோ சயெ்யாத அர்த்த பரிமாணம் கொண்ட வரிகளின் மூலம் துணியமுடிகிறது.

ஆற்றுகையின் அடியந்தமான கருதுகோளினையோ மயெ்ப்பாடுகளின் வளிெப்பாடுகளையோ மொழியாக்கத்தையோ இன்னும் சிறப்பாக உள்வாங்குவதற்கு பார்வையாளனுக்கு இந்நாடகம் குறித்த மலேும் சில விவரணகைளை முன்வைப்பது உதவியாயிருக்கலாம்.

1879இல் கனெ்றிக் இப்சனொல் டான் - நோர்வஜேியன் மொழியில் எழுதப்பறெ்ற Et Dukkehjem (A Doll's House) என்ற நாடகப் பிரதியாக்கம் மூன்று அங்கங்களகைக்கொண்டதாய் டனெ்மார்க் றோயல் தியடேட்ரில் 1879 டிசம்பர் 21இல் முதல் முறையாக மடேயைேற்றப்பட்டது. அவ்வாறு அது மடேயைேற்றப்பட்டபோது ஐரோப்பாவயைே அதிரவகைகுமளவு அதன் முடிவுப் பகுதி, குறிப்பாக ரொர்வால்டுடன் உரையாடிவிட்டு நோறா வீட்டை நீங்கும் கணம், இருந்ததாக விமர்சகர்கள் குறிப்பிட்டிருந்தார்கள்.

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

[illegible]

Written by -தவேகாந்தன்-
Monday, 16 July 2018 13:57 - Last Updated Tuesday, 17 July 2018 14:06

[illegible]

[illegible]